

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119214294
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119214294.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: MUDr. S. U., nar. XX. M. XXXX, trvale pobytom O. ulica XX, Y. - S., zastúpený splnomocnencom: SOPKO LEGAL, s.r.o., so sídlom Paulínska 24, Trnava, IČO: 47 631 741, proti žalovanej: S. U., nar. X. M. XXXX, zastúpená splnomocnenkyňou: JUDr. Michaela Kajabová, advokátka so sídlom Budovateľská 2, Bratislava, trvale pobytom O. W. XX, Y. - S., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 30. januára 2020 č.k. 39C/62/2019-25, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Odvolací súd o p r a v u j e odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 39C/62/2019-25 z 30. januára 2020 v bode 10. tak, že tam uvedený údaj „39P/40/2017-143“ sa nahrádza správnym označením „38P/40/2017-143“.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie: I. návrh žalobcu, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej podieľať sa v 1/2-ici na nákladoch spojených s vlastníctvom, prevádzkou a údržbou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, v kat. území Y. - S. (rodinný dom súp. č. XXXX, garáž bez súp. č., zastavené plochy a nádvoría, všetko presne špecifikované v návrhu ako i v LV č. XXXX, pozri čl. 16 spisu), ktoré sú toho času v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej v texte len ako „BSM“) a tiež uloženia povinnosti žalovanej podieľať sa 1/2-icou na splácaní úveru z úverovej zmluvy č. 001/029031/10-003/000, a to celkom sumou 306,05 eur poukazujúc túto sumu každomesačne žalobcovi, zamietol a II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a ods. 2, § 328 ods. 1 a ods. 2, § 329 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) a tiež poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018 vo vzťahu k odôvodneniu náhrady trov konania.

2. Vecne dôvodil, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh mal za dokázané, že manželstvo strán bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38P/40/2017-143 z 12. decembra 2018, a to výrokom I. rozvedené, s právoplatnosťou dňa 1.marca.2019. Manželia ako spoludlžníci počas trvania manželstva uzatvorili so I. B. G., a.s., ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky reg. č. 001/029031/10-003/000. Po rozvoде manželstva uhradza splátky úveru žalobca. Súd prvej inštancie po preskúmaní osvedčenosti potreby poskytnúť predbežnú ochranu právnym vzťahom medzi stranami sporu tohto konania a naliehavosti vydania neodkladného opatrenia dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko tu nebola daná potreba

neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Súd konštatoval, že takýto stav, keď žalobca uhradil splátky úveru existoval aj počas trvania manželstva, a pretrváva dodnes. Vzhľadom na osvedčený príjem žalobcu vo výške 3.565 eur, zohľadňujúc vyživovacie povinnosti žalobcu voči svojim deťom nie je osvedčená neodkladná potreba úpravy pomerov medzi stranami. Zároveň žalobca neosvedčil skutočnosť, či znáša tieto náklady zo spoločných prostriedkov, alebo z výlučných prostriedkov žalobcu, pričom skúmanie charakteru prostriedkov presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Konanie o vyporiadanie BSM je vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20C/49/2019, v ktorom bude po vykonaní riadneho dokazovania ustálené, v akom rozsahu sa má žalovaná podieľať na úhrade nákladov k veci, ktorá je predmetom BSM. Vzhľadom na absenciu skutočností odôvodňujúcich záver o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcu potom súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 256 ods. CSP v spojení s čl. 17 základných princípov CSP tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

3. Uznesenie napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca, s návrhom na zmenu napadnutého uznesenia vo vzťahu k obidvom výrokom uznesenia tak, že odvolací súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Namietá závery súdu o tom, že žalobca na jednej strane neosvedčil či predmetné náklady uhrádza zo spoločných prostriedkov, alebo z jeho výlučných prostriedkov, na druhej strane súd konštatoval, že dokazovanie vo vzťahu k pôvodu finančných prostriedkov presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by zákonodarca určitý okruh právnych vzťahov vylúčil z rozhodovania o neodkladnom opatrení, takúto vyluku by v ustanoveniach CSP zakotvil. Ak takáto vyluka ustanovená nie je, nemožno potom tvrdiť, že osvedčenie vlastníctva použitých prostriedkov presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Pre účely tohto konania je bez právneho významu, z koho prostriedkov boli náklady doposiaľ uhrádzané, pričom bez právneho významu je tiež to, že ide o náklady vynakladané na majetok v BSM. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nemajú upraviť vzťahy minulé, ale vzťahy do budúca. Žalobca namietá aj súdom osvedčený príjem vo výške 3.565 eur, z ktorého vychádzal súd pri rozhodnutí poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 38P/40/2017-143 z 12. decembra 2018, ktorý bol odvolacím súdom zrušený. Vyčíslenie takejto výšky príjmu vychádza z obdobia do 4/2017. Čistý príjem žalobcu podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni je v sume 2.500 eur, pričom žalobca má aktuálne vyživovaciu povinnosť k trom deťom, a to na mal. V. 600 eur - 900 eur, pinoletú N. 600 eur a mal. S. 600 eur. Náklady žalobcu na jeho tri deti predstavujú mesačne sumu 1.800 eur - 2.100 eur, keď sa k tomu pričítajú náklady spojené s nehnuteľnosťami v BSM ako aj spoločný úver so žalovanou, žalobcovi neostávajú žiadne prostriedky na život a vedenie novej domácnosti. Za nesprávne považuje aj tvrdenie súdu o tom, že sporné náklady žalobca uhradil aj pred rozvodom. Žalobca takmer do konca trvania manželstva žil v spoločnej domácnosti so žalobkyňou, keď po vzniku manželskej krízy bol nútený odsťahovať sa zo spoločnej domácnosti k novej partnerke. Medzičasom žalobcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. S.. Zmena pomerov na strane žalobcu je zjavná, preto je dôvodné, aby súd uložil žalovanej povinnosť podieľať sa na úhrade nákladov v zmysle návrhu.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadřila žalovaná navrhujúc napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť, keď žalovaná sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o neexistencii splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP. Žalovaná poukazuje na konanie o vyporiadanie BSM vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20C/49/2019, predmetom ktorého sú aj úspory, ktoré spolu so žalobcom nadobudli počas trvania manželstva, a s ktorými žalovaná nemá oprávnenie disponovať, nakoľko sú na účte žalobcu. Žalovaná je presvedčená, že žalobca všetky úhrady, ktoré od žalovanej požaduje uhrádza zo spoločných prostriedkov, t.j. úspor. Popiera tvrdenie žalobcu o spolužití v jednej domácnosti takmer do konca trvania manželstva, pretože žalobca sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval už v novembri 2016, pričom rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 38P/40/2017-43 v časti výroku I., ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené nadobudol právoplatnosť až dňa 1.marca 2019. Za zmenu pomerov nemožno považovať ani narodenie mal. S., pretože tento sa narodil už v januári 2017, pričom žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až dňa 30.decembra 2019. Žalovaná rozporuje aj príjem žalobcu deklarovaný vo výške 2.500 eur, ktorého spornosť konštatoval aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 1CoP/28/2019 zo dňa 24.septembra 2019 (zrejme majú na mysli uznesenie č.k. 11CoP/28/2019-367 zo dňa 24.septembra 2019, ktorý si odvolací súd nechal pripojiť pozn. odvolacieho súdu). Tento príjem

je príjmom zo závislej činnosti, keď žalobca pracuje ako primár W. oddelenia vo P.. Popri tom je žalobca jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti W. U., s.r.o., konateľom spoločnosti X., s.r.o., konzultantom v spoločnosti D., s.r.o., pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 33P/43/2017 bolo preukázané, že žalobca má príjem aj z farmaceutických spoločností. Žalovaná dôvodila, že v rodinnom dome nebýva, táto nehnuteľnosť sa aktuálne predáva, pričom jednotlivé splátky úveru prípadne iných nákladov na nehnuteľnosť je potrebné riešiť v rámci konania o vyporiadanie BSM. Žalovaná si v aktuálnej situácii nemôže dovoliť prispievať na úhrady spojené s nehnuteľnosťou ako aj splátkami úveru, spolu s mal. dcérou V. býva v K., v prenajatom 2-izbovom byte, za ktorý mesačne uhradza spolu sumu 569,47 eur, pracuje vo P. J. v S., K. X, s mesačným príjmom vo výške 890 eur, pričom súčasne platí výživné na t.č. plnoletú dcéru N. vo výške 150 eur uloženú jej rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 5.februára 2020, sp. zn. 17Pc/15/2019.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava, pod sp. zn. 39C/62/2019 je návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť podieľať sa v 1/2-ici na úhrade nákladov spojených s vlastníctvom, prevádzkou a údržbou nehnuteľnosti patriacich do BSM vedených na LV č. XXXX nachádzajúce sa v kat. území S., obec Y., okres Trnava, zapísané na LV č. XXXX ako rodinný dom so súpisným číslom XXXX postavený na parc. reg. C č. 797/2, garáž bez súpisného čísla postavená na parc. reg. C č. 798, parcela reg. C č. 797/1 o výmere 194 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. C č. 797/2 o výmere 91 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. C č. 798 o výmere 23 m², zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 nehnuteľnosti a tiež podieľať sa na úhrade mesačných splátok úveru zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg.č. 001/029031/10-003/000 uzatvorenej stranami sporu dňa 10.mája 2010.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobcu predostretými v odvolaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a či dané skutkové okolnosti odôvodňujú nariadiť vo veci neodkladné opatrenie voči žalovanej. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že ingerencia súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia nebola dôvodná.

8. Zo skutkového stavu osvedčeného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že manželstvo strán bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38P/40/2017-143 z 12. decembra 2018 rozvedené, s právoplatnosťou dňa 1.marca 2019. Zánikom manželstva potom došlo ex lege k zániku BSM manželov (§ 148 ods. 1 O.z.), avšak nie k jeho vyporiadaniu. Z lustrácie v príslušnom registri odvolací súd zistil, že t. č. prebieha na Okresnom súde Trnava konanie o vyporiadanie BSM manželov (žalobcu a žalovanej) vedené pod sp. zn. 20C/49/2019, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.

9. Pokiaľ námietky odvolateľa, žalobcu smerujú k právnomu posúdeniu veci odvolací súd uvádza: Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle vyššie uvedeného súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo, ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo základných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasledujúcich C.s.p.. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preukázateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu a podobne. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie odkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Obava z ohrozenia exekúcie je dôvodná najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo k úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Postačuje aj dôvodná obava, respektíve reálna hrozba takýchto úkonov. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať nielen v hrozbe alebo realizácii úkonov z kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka (zmenšenie majetku), ale podľa okolností prípadu aj kvalitatívnymi dopadom na takýto majetok (jeho zmena majúca za následok výrazné zníženie jeho speňažiteľnosti). Súd preto vždy musí objektívne posúdiť obsah návrhu na nariadenie odkladného opatrenia a vyhodnotiť splnenie všetkých zákonných predpokladov, s prihliadnutím na reálne okolnosti právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

- a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti),
- c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti),
- d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality),
- f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia na návrh žalobcu je nespochybniteľné, že tento osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami (žalobca a žalovaná sú bývalí manželia, ktorí si pred súdom vysporiadavajú spoločný majetok patriaci do ich zaniknutého BSM) a navrhol úpravu pomerov (nielen do skončenia konania o vysporiadanie BSM), avšak neosvedčil skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov (naliehavosť a nevyhnutnosť - skutočnosti, že navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, že dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu a podobne). Námiетка nesprávneho právneho posúdenia vecí súdom prvej inštancie potom nebola dôvodná.

13. Odvolací súd na doplnenie dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie dodáva, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčiť, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčovanie opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa uskutočňuje formou predloženia dôkazov pri podávaní návrhu.

14. Pri posudzovaní dôvodnosti, resp. nedôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia je dokazovanie nahradené tzv. osvedčovaním, ktorým sa rozumie taký postup súdu, ktorým súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia pravdepodobné. (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/104/2010, 2Cdo/105/2010).

15. Vyššie uvedené úzko súvisí s prvou odvolacou námietkou žalobcu, ktorou poukázal na akúsi výluku skúmania pôvodu finančných prostriedkov, z ktorých uhrádza náklady spojené jednak so spoločnou nehnuteľnosťou a jednak so splácaním úveru. Žalobca si úvahu súdu nesprávne vyložil, pretože súd prvej inštancie nehovoril o výluke (alebo o domnejšej nemožnosti preskúmania pôvodu finančných prostriedkov žalobcu), hovoril len o rozsahu dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia v zásade nedochádza k dokazovaniu, už vôbec nie v takom rozsahu, v akom by k nemu došlo tak, ako v konaní vo veci samej, čo vyplýva už zo samotného pojmového znaku neodkladnosti, t.j. naliehavosti a tiež skutočnosti, keď práve kvôli takejto naliehavosti je rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia časovo ohraničené lehotou 30 dní (§ 328 ods. 2 CSP).

16. Súd prvej inštancie vychádzajúc z návrhu ako aj priložených listín správne skonštatoval, ženie je zrejme, či žalobca sporné náklady uhrádza zo spoločných prostriedkov alebo z prostriedkov vo výlučnom vlastníctve. Žalobca dokonca ani netvrdil, že finančné prostriedky patria do jeho výlučného vlastníctva. Naproti tomu žalovaná sa domnieva, že finančné prostriedky pochádzajú zo spoločných úspor vytvorených počas manželstva, pretože tieto sú vo výlučnej dispozícii žalobcu, pričom žalovaná k úsporám nemá prístup. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu o irelevancii pôvodu týchto prostriedkov. Táto spornosť je právne významná práve z toho dôvodu, že pokiaľ by išlo o výlučné prostriedky žalobcu, ktoré vynakladal na hospodárenie so spoločným majetkom, len v tomto prípade by bol oprávnený domáhať sa, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov späť do jeho výlučného vlastníctva. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 495/2015 z 29. marca 2017). Preukazovanie charakteru a pôvodu finančných prostriedkov, z ktorých žalobca hradí všetky uvedené výdavky presahuje rámec dokazovania v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, čo však neznamená, že dokazovanie v tomto rozsahu podlieha akejsi výluke. Žalobca bude mať možnosť súdu relevantne preukázať pôvod týchto prostriedkov, avšak až v konaní vo veci samej, v ktorej bude vykonané náležité dokazovanie.

17. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/3/2010).

18. Žalobca návrh odôvodňoval tým, že pokiaľ on sám znáša všetky v návrhu špecifikované výdavky, za súčasného plnenia si vyživovacej povinnosti k trom deťom (mal. V., plnoletá N. a mal. S.), neostanú mu žiadne prostriedky na vedenie novej domácnosti. S tým súvisí aj ďalšia odvolacia námietka, ktorou žalobca sporoval súdom ustálený príjem vo výške 3.565 eur.

19. Aj v tomto smere odvolací súd súhlasí s záverom súdu prvej inštancie. Úhradu nákladov spojených so spoločnou nehnuteľnosťou totiž znášal žalobca aj pred rozvodom manželstva, následne po rozvode až doposiaľ. Z úradnej činnosti súdu, je zrejme, že nielen v konaní vedenom pod sp. zn. 38P/40/2017-143 (konanie o úpravu práv a povinností k mal. V.), ale tiež v konaniach vedených pod sp. zn. 33P//43/2017 (konanie o výživnom pre plnoleté dieťa - N., spoločnú dcéru účastníkov) a sp. zn. 27Pc/12/2019 (o návrhu plnoletej dcéry N. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd zaviazal matku prispievať na jej výživu) účastníci túto skutočnosť v podstate zhodne potvrdili, keď uviedli, že primárnym zdrojom financovania domácnosti a potrieb rodiny počas trvania manželstva boli práve príjmy manžela, t.j. žalobcu v tomto konaní. Tu je potrebné poukázať na to, že žalobca uhrádzal vyššie uvedené výdavky tiež po odchode zo spoločnej domácnosti, keď sa sám zaviazal, že po odchode zo spoločnej domácnosti

zabezpečí životný štandard žalovanej a oboch spoločných dcér na rovnakej úrovni, ako tomu bolo počas trvania manželstva. Toto hmotné zabezpečenie sa vzťahovalo nielen na úhradu chodu domácnosti žalovanej v spoločnej nehnuteľnosti, všetky úhrady spojené s nehnuteľnosťou, ale aj darčeky, dovolenky, ošatenie, výdavky na voľnočasové aktivity detí a ďalšie. Žalobca spoločnú domácnosť opustil už v mesiaci október/november 2016, v mesiaci január 2017 sa novej partnerke žalobcu narodilo spoločné dieťa, mal. S.. Z toho vyplýva, že aj po tom, ako mu pribudla ďalšia, t.j. tretia vyživovacia povinnosť bolo až doposiaľ (teda 3 roky) v jeho možnostiach hradiť uvedené výdavky, bez toho, aby žiadal žalovanú o spolupodieľaní sa na ich financovaní. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením žalobcu o tom, že založením novej domácnosti došlo k zmene pomerov, keď musí zároveň financovať dve domácnosti súčasne. Takáto situácia pretrváva ako je uvedené vyššie už 3 roky, z čoho možno usúdiť, že pokiaľ žalobca financoval po takúto dobu svoju novú domácnosť a úhrady spojené s nehnuteľnosťou v BSM včítane splátok úveru, nie je daná aktuálna naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami, a tým dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. K tvrdeniu otca odvolací súd poznamenáva aj to, že v čase opustenia spoločnej domácnosti bol tento zamestnaný len na 1/8 úväzok vo P., aktuálne už ako primár W. oddelenia, z čoho jednoznačne vyplýva, že ňo muselo dôjsť i k zmene pomerov pokiaľ ide o príjem. Navyše, pri zohľadnení nákladov na spoločnú domácnosť je potrebné prihliadnuť aj na to, že žalobca žije v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou, preto aj táto sa spolupodieľa na vedení domácnosti (preto náklady neznáša výlučne žalobca), keď navyše mal. S. dovŕšil 3 roky, a teda partnerka žalobcu už nie je na rodičovskej dovolenke.

20. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca popiera súdom prvej inštancie zistený príjem vo výške 3.565 eur vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 38P/40/2017-143 jednoduchou úvahou o tom, že tento rozsudok bol zrušený, odvolací súd si nechal pripojiť toto rozhodnutie, pričom zistil, že jedným z hlavných dôvodov zrušenia bola tá skutočnosť, že v konaní vyvstala pochybnosť o príjmoch žalobcu, keď žalobca deklaroval svoj príjem v nižšej výške ako v skutočnosti dosahoval.

21. Napokon, k odvolacej námietke, ktorou sa žalobca domáhal zmeny uznesenia pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania, v tomto smere odvolací súd len stručne poukazuje na neúspech žalobcu, keď jeho návrh bol pre neosvedčenie naliehavosti potreby úpravy pomerov medzi stranami zamietnutý, v dôsledku čoho mu nárok na náhradu trov konania nepatrí.

22. Podľa § 224 veta prvá CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

23. Nakoľko v odôvodnení napadnutého uznesenia v bode 10. došlo k chybe v písaní, resp. inej zrejmej nesprávnosti, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 224 veta prvá CSP, odvolací súd aj bez návrhu vykonal opravu v znení výroku II. tohto uznesenia.

24. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a preto jeho rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

25. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

28. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).